

ಚಕ್ರದ ಮೇಲೆ ಸಾವಿನ ಲೀಲೆ!

ಚಿತ್ರಕಥೆ, ತಾಂತ್ರಿಕತೆ, ನಟನೆ – ಈ ಎಲ್ಲವೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಲ್ಲ; ಅವೆಲ್ಲವೂ ಒಟ್ಟಿಗೇ ಜೀವನದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಹೇಗೆ ರೂಪಿಸುತ್ತಿರುತ್ತವೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಉದಾಹರಣೆ 'ದ ವ್ಹೀಲ್' ಕಿರುಚಿತ್ರ.

೨ ನಿಮಾದಲ್ಲಿ ಕಥೆ ಎಂದರೆ ಏನು? ಸಿನಿಮಾದ ಮೂಲಕ ಕಥೆ ಹೇಳುವುದು ಎಂದರೆ ಏನು? ಅದು ಘಟನಾವಳಿಗಳ ಸುಸಂಬದ್ಧ ಜೋಡಣೆಯೇ? ವಿವರಗಳ ವಿಂಗಡಣೆಯೇ? ಆರಂಭ, ಮಧ್ಯ, ಅಂತ್ಯಗಳ ಏಕೀಕೃತ ಗ್ರಾಫ್‌ನಲ್ಲಿ ಅದರ ಶಕ್ತಿ ಇರುವುದೇ? ಈ ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲದೆ ಅನುಭವದ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೇ?

ಈ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುತ್ತಲೇ, ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಿಷ್ಟು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರವನ್ನೂ ಕೊಡುತ್ತ, ಇನ್ನೊಂದಿಷ್ಟು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸುವ ಕಿರುಚಿತ್ರ 'ದ ವ್ಹೀಲ್'. ಎಮ್ಮಾ ಎಲಿಜಬೆತ್ ಟೆಲ್‌ಮನ್ ನಿರ್ದೇಶನದ ಈ ಚಿತ್ರವು ಮೊದಲ ನೋಟಕ್ಕೆ ತಲೆಬುಡವಿಲ್ಲದ ಅಸಂಬದ್ಧ ಘಟನಾವಳಿಗಳ ಜೋಡಣೆಯಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಬರುವ ಪಾತ್ರಗಳ ಬಗ್ಗೆಯಾಗಲಿ, ಅಲ್ಲಿನ ಘಟನೆಗಳ ಬಗ್ಗೆಯಾಗಲಿ ನಿರ್ದೇಶಕಿ ಪ್ರೇಕ್ಷಕನಿಗೆ ಏನನ್ನೂ ಹೇಳಲು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಯಾರು, ಅವರ ಹಿನ್ನೆಲೆ ಏನು ಎಂದೂ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ.

ಚಿತ್ರ ಶುರುವಾಗುವುದು ನಾಯಕಿ ಮರಳರಾಶಿಯ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದುಕೊಂಡಿರುವ ದೃಶ್ಯದಿಂದ. ಇಳಿಸಂಜೆಯ ಬೆಳಕು ಅವಳ ಬಂಗಾರದ ಕೂದಲ ಮೇಲೆ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿದೆ. ಅವಳ ಮುಖದಲ್ಲೋ ದುಗುಡದ ಕಾರ್ಗತ್ತಲೆ ಕವಿದಿದೆ. ಈ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ಅಲ್ಲಿಗೇ ಕತ್ತರಿಸುವ ನಿರ್ದೇಶಕಿ, ಮುಂದಿನ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದು ಒಂದು ರೂಮಿನಲ್ಲಿ. ಬಾತ್‌ರೂಮಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದ ಅದೇ ನಾಯಕಿಯನ್ನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಗನ್ ಹಿಡಿದು ಹೆದರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಬಹುಬೇಗನೇ ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಪರಿಚಿತರು, ಸಾಕಷ್ಟು ಸಲುಗೆಯೂ ಇರುವವರು ಎಂಬುದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿಕೊಂಡು ಅವನು ಅವಳನ್ನು ಮಾತಿಗಳೆಯುತ್ತ, 'ಹೆದರಿಬಿಟ್ಟಿಯಾ?' ಎಂದು

ಹೆಸರು: ದ ವ್ಹೀಲ್
 ನಿರ್ದೇಶನ: ಎಮ್ಮಾ ಎಲಿಜಬೆತ್ ಟೆಲ್‌ಮನ್
 ನಿರ್ಮಾಣ: ಬ್ರಿಯಾ ಲಿಟಲ್
 ಛಾಯಾಗ್ರಹಣ: ಜೇಮ್ಸ್ ಡೇವಿಡ್ ವಾಲ್
 ಸಂಕಲನ: ಲೀನಾ ಹೆಂಡ್ರಿಕ್ಸ್
 ಸಂಗೀತ: ಜೋಷ್ ಟೆಲ್‌ಮನ್
 ತಾರಾಗಣ: ಸೂಸಾನ್ ಟ್ರೇಲರ್, ಕ್ರೇಗ್ ಸ್ವಾರ್ಕ್, ಡ್ರಾಗೋ ಸುಮೋಂಜಾ

ಕೇಳುತ್ತಾನೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಅವಳ ಉತ್ತರ, 'ನನ್ನ ಬದುಕೇ ನನ್ನ ಕಣ್ಣಿಂದ ಸುಳಿದುಹೋಯ್ತು'. ಈ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಅವಳ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಒಂದು ಅನುಭವ ಇದೆ. ಅಲ್ಲಿಂದ ಅವಳು ಆ ಅನುಭವದ ನೆನಪಿಗೆ ಜಿಗಿಯುತ್ತಾಳೆ.

ರಸ್ತೆ ಬದಿಗೆ ಕಾರು ಕೆಟ್ಟು ನಿಂತಿದ್ದ ಅವಳನ್ನು ಒಬ್ಬ ತರುಣ ತನ್ನ ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಹತ್ತಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. 'ಆ ಕಾರು ಹತ್ತಿದಾಗಲೇ, ನನಗೆ ಏನು ಆಗಲಿದೆ ಎಂದು ಗೊತ್ತಾಗಿಬಿಟ್ಟಿತು' ಎಂದು ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ ಅವಳು. ಹಾಗಾದರೆ ಅವಳಿಗೆ ಏನಾಗುತ್ತದೆ? ಅವನು ಅವಳಿಗೆ ಏನು ಮಾಡಬಹುದು ಎಂಬ ಕುತೂಹಲದೊಂದಿಗೆ ಕಾರು ಮುಂದಕ್ಕೋಡುತ್ತದೆ. ಕೊನೆಗೊಂದು ಬಯಲಿನಲ್ಲಿ ಅವಳನ್ನು ಕೆಡವಿಕೊಂಡು, ಹರಿತ ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಅವಳ ಕತ್ತಿಗೆ ಹಿಡಿಯುತ್ತಾನೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಅವಳ ಜೀವ ಹೋಗಬಹುದು. ಅವಳ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣಿಟ್ಟು,

■ ಗೌರಿ

ಕತ್ತಿನ ಮೇಲೆ ಕತ್ತಿಯಿಟ್ಟಿದ್ದ ಹುಡುಗ ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಎಳೆಯಲಾಗದೆ ಸೋಲುತ್ತಾನೆ. ಕುಸಿದು ಅಳತೊಡಗುತ್ತಾನೆ. ತನ್ನ ಎದೆಯ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಬಿಕ್ಕುತ್ತಿರುವ ಹಂತಕನನ್ನು ಅವಳೇ ಸಂತ್ಯಸುತ್ತಾಳೆ.

ಸಾವು ನಮ್ಮೆದುರೇ ಬಂದು ನಿಂತು ಹೋದಷ್ಟು ಉಕ್ಕಟವಾಗಿ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ಕಟ್ಟಿರುವ ನಿರ್ದೇಶಕಿ ಇಲ್ಲಿಯೂ, ಅವನ್ನಾಕೆ ಅವಳನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಯತ್ನಿಸಿದ? ಯಾಕೆ ಕೊಲ್ಲಲಿಲ್ಲ? ಅವರಿಬ್ಬರಿಗೂ ಮೊದಲೇ ಪರಿಚಯ ಇತ್ತ? ನಂತರ ಅವನು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದ? ಅವಳು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದಳು? ಈ ಯಾವ ಪ್ರಶ್ನೆಗೂ ಉತ್ತರ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಬೆಳೆಸುವ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಪ್ರೇಕ್ಷಕರಿಗೇ ಬಿಟ್ಟು ಉಕ್ಕಟವಾದ ಅನುಭವವನ್ನು ಮಾತ್ರವೇ ಕಟ್ಟಿಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಯಾವ ಹಿನ್ನೆಲೆ ಮನ್ನಲೆಗಳಿಲ್ಲದೆ ಆ ಕ್ಷಣದ ತೀವ್ರತೆ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಲ್ಲಿ ನಾಟಿಕೊಳ್ಳುವ ರೀತಿಯೇ ದೃಶ್ಯಮಾಧ್ಯಮದ ಶಕ್ತಿ, ಅದಕ್ಕಿರುವ ಹಲವು ಆಯಾಮಗಳ ಕುರಿತು ಮರುಚಿಂತಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಚಿತ್ರದ ಭಾವತೀವ್ರತೆಯನ್ನು ಸಮರ್ಥವಾಗಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಡುವ ಛಾಯಾಗ್ರಹಣ, ಒಂದು ನೋಟದಲ್ಲೇ ಮನಸ್ಸಿಗಿಳಿದುಬಿಡುವ ಮೂವರು ಪ್ರತಿಭಾವಂತರ ನಟನೆ, ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾದ ಸಂಕಲನ ಎಲ್ಲವೂ ಈ ಕಿರುಚಿತ್ರ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಲ್ಲಿ ಸಹಿಹಾಕುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಚಿತ್ರಕಥೆ, ತಾಂತ್ರಿಕತೆ, ನಟನೆ ಈ ಎಲ್ಲವೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಲ್ಲ, ಅವೆಲ್ಲವೂ ಒಟ್ಟಿಗೇ ಒಂದು ಜೀವನದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಹೇಗೆ ರೂಪಿಸುತ್ತಿರುತ್ತವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅರಿಯಲು ಈ ಕಿರುಚಿತ್ರವನ್ನು ನೋಡಬೇಕು.

ಈ ಕಿರುಚಿತ್ರ ವೀಕ್ಷಣೆಗೆ
<https://bit.ly/3BrHc2N>
 ಕೊಂಡಿ/ಕ್ಯೂಆರ್ ಕೋಡ್
 ಸ್ಕ್ಯಾನ್ ಮಾಡಿ.